

deres Færd. Han siger f. Ex., at de 3 Stykker Hingster, som ubstationeredes 1856 i Vendskøvel, bleve saa godt som slet ikke afbenyttede. Det Samme var Tilfældet med Hingstien Frederiksborg under dens Ubstationering paa Gammel-Estrup. Han klager over, at Cavalleriheste kan man slet ikke faae tillagt efter disse Hingster, og saa siger han morsomt nok, at der er mange private Vefselere, med hvilke Landstutteriets ofte have ondt ved at maale sig, selv om de maatte overgaae samme nok saa meget i Godhed. Seg tænker, Hesteopdræfterne ganske godt kunne bedømme, om de vilde have private eller offentlige Vefselere. Det hedder dernæst: „Der er endog Anledning til at antage, at i Forhold til, som de kongelige Landstutterihingste faae flere og flere Descendenter blandt de private Vefselere, vil deres Søgning tage af — ja, det have vi ogsaa Syn for.“ Et andet Sted siges der: „Formindsfælsken af de bedækkede Hopper hidrører ikke fra en enkelt, men fra flere Omstændigheder, blandt hvilke især maa lægges Vægt paa, at der blandt de private Vefselere gives mange, der ere faldne efter de kongelige Hingster, og som af reent private Hensyn berøre disse endeel af den Søgning, de ellers vilde have faaet.“ Man kan virkelig ikke for- tænke de private Vefselere i, at de have lige- saamegen Lyft til at producere Heste, som de kongelige, det vilde være en høist besynderlig Foranstaltning, om denne Passion alene skulde indskrænke sig til de kongelige Hingster, saa- ledes at de private ikke maatte gjøre deres Pligt. Der tales dernæst om, at det er van- skeligt, endog umuligt, at remontere Landstutte- riet til almindelig Tilfredshed — ja, det er sandt, det giver alle disse Bøger idelig de aller- største Beviser for — men saa er der endvidere en meget betegnende Bemærkning Pag. 6 i Rapporten fra 1858, hvor det hedder: „der- næst gjøres opmærksom paa, at det under de nærværende Conjuncturer foraarsager flere Ud- gifter at forstaae sig sit Hestebehov ved eget Tilkøb end ved Kjøb.“ Det er en høist be- drøvelig Opdagelse, at det ikke mere skulde be- tale sig at lægge Heste til i Landet, fordi man kan kjøbe dem billigere, og det mener jeg vir- kelig ikke er nogen Grund, der taler for, at Staten skulde vedblive at drive en Industri,

som aabenbart ikke betaler sig for de Pri- vate. Det er et Punkt, jeg meget maa bede lagt Mærke til, det er selve Land- stutmesterens Meddelelse, at det ikke kan betale sig at opdrætte Heste, da man billigere kan kjøbe dem. Skulde der nu virkelig være kom- men et saa glimrende Resultat ud af denne Re- gjeringens Virksomhed, og havde vore Inden- rigsministre været saa overordentlige Hestefjen- tere og saa fuldstændig inde i den hele Handel, saa maatte der dog være meddeelt os Et eller Andet, der tydede paa, at der var solgt Heste, faldne efter kongelige Hingster, til høiere Priser, og at det var almindelig anerkjendt, at de vare saa værdifulde, at man derved havde gaaet hele Landet; men jeg vil bede de ærede Med- lemmer at læse denne Liste Pag. 19 over de fra Frederiksborg Stutteri solgte Heste af Fulb- blods- og Haldblodsstod. Man vil der finde en Priis af 144 Daler for Hoppen Lucille, 122 Rd. for en mørkebrun stiftelhaaret Hoppe, 47 Rd. for et Morentop Hingstføl, 178 Rd. for Rogane — deligt Navn — o. s. v.; det er Priser, der ikke forekomme mig at være saa overordentligt store. Seg har et Føl, som jeg ikke vil sælge for nogen af de Priser, og som ikke er falden efter nogen kongelig Hingst, men efter disse meget misundte private Hingster. Det er gennemgaaende i alle Beretningerne fra Dr. With, at det hele Etablissement er uhen- sigtsmæssigt og ikke fører til noget godt Re- sultat. Det er mig ubegribeligt, hvorledes No- gen kan passionere sig for, at vi virkelig her skulde foranledige, at Staten driver en Heste- fabrikation, der er ligesaa uheldig og betaler sig ligesaa slet som Udsærødt Klædefabrik. Naar den ærede sidste Taler henviste til andre Lande, saa havde det i Grunden været ønskeligt, om han havde ledsaget sine Bemærkninger med en eneste Kjendsgjerning, men det har han ikke. Seg vil nu svare ham paa de almindelige Be- mærkninger, at man ganske vist har et kongeligt eller nu keiserligt Stutteri i Frankrig, men jeg vil vise ham en Betænkning, jeg læste igaar, hvoraf det fremgaaer, at det er et overordent- ligt uheldigt Etablissement, der koster Staten enorme Penge uden noget som helst tilsvarende Resultat. Seg vil da fortrinsviis henvide ham til England, hvorfra vi stadig faae de kongelige